

POSTANOWIENIE

29 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Krajewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 29 stycznia 2025 r. w Warszawie wniosku M.R. i B.R.

o zbadanie spełnienia przez SSN Krzysztofa Wesołowskiego wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie I CSK 3315/24

z wniosku P.G.

z udziałem M.R., B.R. i A.G.

o wpis

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

M.R. i B.R., uczestnicy postępowania przed Sądem Najwyższym o sygnaturze I CSK 3315/24, wnioskiem z 23 grudnia 2024 r. zażądali stwierdzenia, że SSN Krzysztof Wesołowski nie spełnia wymogów niezawisłości i bezstronności, oraz wyłączenia go od rozpoznania sprawy.

W uzasadnieniu wnioskodawcy wskazali, że Krzysztof Wesołowski został przedstawiony Prezydentowi RP do powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na podstawie uchwały nr 531/2021 z 12 maja 2021 r. wydanej przez Krajową Radę Sądownictwa ukształtowaną w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Tak ukształtowana Rada – jak wskazują wnioskodawcy –

nie jest uznawana za niezależny organ przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz przez Sąd Najwyższy w składzie połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Wnioskodawcy dopatrują się argumentów na rzecz potencjalnego braku niezawisłości SSN Krzysztofa Wesołowskiego w tym, że do jego powołania doprowadziła ta sama „władza”, z którą powiązania miał pełnomocnik przeciwnika uczestników M.R. i B.R. w postępowaniu I CSK 3315/24. Ponadto wnioskodawcy wskazują, że w innym postępowaniu niekorzystne dla nich rozstrzygnięcie wydał SSN Kamil Zaradkiewicz, który został powołany na urząd sędziego Sądu Najwyższego „w tożsamym trybie”, co SSN Krzysztof Wesołowski.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 29 § 5 ustawy o SN dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego lub sędziego delegowanego do pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego do wniesienia wniosku oraz charakteru sprawy.

Zgodnie z art. 29 § 9 ustawy o SN wniosek powinien zawierać żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w § 5, a także przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie.

Wnioskodawcy nie wskazują innych okoliczności powołania SSN Krzysztofa Wesołowskiego poza faktem powołania go na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, której status jest kwestionowany. W świetle art. 29 § 4 ustawy o SN okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego Sądu Najwyższego nie mogą stanowić wyłącznej podstawy do podważenia orzeczenia wydanego z udziałem tego sędziego lub kwestionowania jego niezawisłości i bezstronności. Sformułowane przez wnioskodawców zarzuty nie mogły zatem odnieść skutku. Celem instytucji uregulowanej w art. 29 § 5

i n. ustawy o SN nie jest bowiem umożliwienie kwestionowania przewidzianego przez ustawodawcę systemu powoływania sędziów, ale ocena indywidualnych okoliczności dotyczących powołania konkretnego sędziego oraz jego zachowania po powołaniu, przy czym ocena ta powinna nastąpić w kontekście konkretnej sprawy (zob. postanowienia SN z 8 marca 2023 r., III CB 6/22; z 2 sierpnia 2023 r., III CB 29/23, i z 24 października 2024 r., III CB 79/24).

Ponadto wnioskodawcy nie wskazali żadnych zdarzeń ani zachowań SSN Krzysztofa Wesołowskiego mających miejsce po jego powołaniu na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, które w okolicznościach danej sprawy mogłyby świadczyć o jego potencjalnym braku niezawisłości lub bezstronności, mającym wpływ na wynik sprawy. Wnioskodawcy nie spełnili zatem wynikającego z art. 29 § 9 pkt 2 w zw. art. 29 § 5 ustawy o SN wymagania formalnego wniosku (tak SN w postanowieniach: z 15 marca 2023 r., III CB 22/22; z 29 marca 2023 r., III CB 9/23; z 6 kwietnia 2023 r., III CB 19/23; z 2 sierpnia 2023 r., III CB 29/23; z 6 września 2023 r., III CB 31/23; z 4 października 2024 r., I ZB 54/24, i z 5 listopada 2024 r., I NB 2/24).

Mając powyższe na względzie, wniosek podlegał odrzuceniu na podstawie art. 29 § 10 ustawy o SN. Orzeczenie wydano w składzie jednoosobowym na podstawie art. 397 § 1 k.p.c. w zw. z art. 29 § 24 ustawy o Sądzie Najwyższym, gdyż podjęta decyzja procesowa nie stanowiła merytorycznego rozpoznania wniosku, o którym mowa w art. 29 § 15 ustawy o Sądzie Najwyższym.

(E.M.)

r.g.